

Zagreb, 29. rujna 2025. godine
Naš broj: MPa-428

Poslovni broj: **St-3052/2024**

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU**

Vjerovnik: Michael Steinmann, Fohrenweg 88, CH-3095 Spiegel, OIB: 88586125189

Dužnik: A-MORE YACHTS d.o.o., Zagreb, Vojina Bakića 10. OIB: 44800651850

ŽALBA

na rješenje o potvrdi izmijenjenog plana restrukturiranja

1. Nad društvom A-MORE YACHTS d.o.o., Zagreb, Vojina Bakića 10. OIB: 44800651850, otvoren je predstečajni postupak Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj St-3052/2024 od dana 24. prosinca 2024. godine. Vjerovnik je uredno dana 22. siječnja 2025. godine prijavio tražbinu slanjem obrasca 3. u ukupnom iznosu od 672.973,81 EUR kao i podnio obavijest o postojanju izlučnog prava. Dana 16. rujna 2025. godine Naslovni sud je donio rješenje kojim u točki I utvrđuje da su vjerovnici dužnika A-MORE YACHTS d.o.o., Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Vojina Bakića 10, OIB: 44800651850, na ročištu za glasovanje dana 9. rujna 2025. godine prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja i u točki II potvrđuje izmijenjeni plan restrukturiranja (dalju u tekstu: „**Rješenje**“). Vjerovnik ovim putem, sukladno članku 61.b Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, 36/2022, 27/2024) (dalje u tekstu: „**SZ**“), ulaže žalbu na Rješenje u cijelosti i iz svih zakonom dopuštenih razloga a osobito:

- i. zbog bitne povrede odredaba postupka,
- ii. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja,
- iii. zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Vjerovnik ističe kako su sukladno stavku 2. članka 61.b SZ kumulativno ispunjeni uvjeti za podnošenje ove žalbe, odnosno Vjerovnik je:

- i. prigovorio planu u postupku glasanja o njemu i to u pisanim putem u obrazloženim podnescima od dana 8. srpnja 2025. godine i dana 20. kolovoza 2025. godine kao i na samom ročištu za glasovanje održanom dana 9. rujna 2025. godine, u kojim prigovorima je u više navrata jasno izrijekom istaknuo protivljenje predloženom planu restrukturiranja i razlozima za obustavu postupka,

- ii. glasao protiv plana restrukturiranja što je vidljivo iz zapisnika ročišta za glasovanje održanog dana 9. rujna 2025. godine i predanog obrasca za glasovanje od dana 8. rujna 2025. godine,
- iii. učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onog da plana nema i da se primijene isplatni redovi iz članaka 138. i 139. SZ, što proizlazi iz samog izmijenjenog plana restrukturiranja od dana 14. srpnja 2025. godine odnosno njegove točke 7. prema kojoj obveze Dužnika sukladno rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama iznose 5.918.789,50 EUR, a isti ima na raspolaganju likvidna sredstva u iznosu od 3.736.192,84 EUR, što znači da bi se iz likvidnih sredstava moglo namiriti 63% tražbina svih vjerovnika, dok je planom predložen otpis tražbina u iznosu od 75% odnosno plaćanje samo 25% iznosa tražbina. Dodatno, sukladno stavku 2 članka 138. SZ u tražbine drugoga višega isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema Dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove. Kada bi se umjesto izmijenjenog plana restrukturiranja primjenjivala citirana odredba sve tražbine Dužnika koje su navedene u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama bi bile izjednačene te bi se sve namirivale u jednakim omjerima i u isto vrijeme. Međutim, prema izmijenjenom planu restrukturiranja koji je potvrđen Rješenjem tražbine financijskih institucija namiruju se u 100% iznosu i to u razdoblju od 36 mjeseci te za njih nije predviđen poček, a predviđen je obračun kamata. Dakle Vjerovnik je stavljen u lošiji položaj jer njegova tražbina je umanjena za 75%, početak će se naplaćivati tek po isteku početka od 12 mjeseci i to u razdoblju od 82 mjeseca bez zaračunavanja ikakve kamate.

Dokaz: *rješenje od dana 9. rujna 2025. godine (Prilog 1.);*

2. Za početak Vjerovnik ističe kako je Dužnik već u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka počinio niz nepravilnosti zbog kojih uopće nije trebalo doći do otvaranja predstečajnog postupka i zbog kojih je sud trebao odbaciti takav prijedlog. Naime, Dužnik je u prijedlogu od dana 20. prosinca 2024. godine propustio navesti sve postupke pred sudovima ili javnopravnim tijelima u kojima je dužnik stranka, između ostalog i ovršni postupak koji se vodi s vjerovnikom Industria Chimica Adriatica s.p.a.

Nadalje, povjerenik je zaključkom Naslovnog suda od dana 24. prosinca 2024. godine upućen da obavijesti strane vjerovnike o otvaranju predmetnog predstečajnog postupka. Postupajući u skladu s zahtjevom suda povjerenik je prema vlastitim navodima zatražio od Dužnika dostavu popisa stranih vjerovnika na kojem popisu nije bilo Vjerovnika gospodina Michael Steinmanna iako je Vjerovnik Michael Steinmann uredno naveden u prijedlogu dužnika za otvaranje predstečajnog postupka na popisu obveza dužnika koje su zavedene u poslovne knjige pod rednim brojem 107. Činjenicu da gospodin Michael Steinmann nije propisno obaviješten o otvaranju predstečajnog postupka i da ne zna da je u tijeku insolventni postupak, iskoristio je Dužnik kako bi od Michaela Steinmann zahtijevao dodatnu isplatu u iznosu od 100.000,00 EUR koju isplatu su Dužnik i povjerenik potom osporili kao potraživanje koje je nastalo nakon otvaranja predstečajnog postupka. Dakle iako je Michaela Steinmann naveo kao Vjerovnika u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka u iznosu kojeg je isti dotada platio i time zapravo priznao kako nema namjeru isporučiti mu brod temeljem ugovora o izgradnji i prodaji plovila i dalje je zahtijevao od Vjerovnika da izvrši plaćanje obroka cijene broda, što je isti potom učinio. Da je Michael Steinmann bio uredno obaviješten o otvaranju predstečajnog postupka znao bi i da je naveden kao vjerovnik za dotad plaćeni dio cijene pa bi znao i da brod neće nikada biti isporučen, što bi posljedično dovelo do odbijanja bilo kakvog zahtjeva za isplatom bilo kojeg dodatnog obroka.

Dokaz: e-mail korespondencija s povjerenikom Kapustićem (Prilog 2.);

3. Uz naprijed navedeno prema saznanjima Vjerovnika Dužnik je u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka prikazao kao svoje vlasništvo imovinu koja to nije, međutim čak i kada bi bila, ista nije niti približno dovoljna da bi se njome podmirile postojeće obveze. Nemogućnost podmirenja postojećih obveza, iz ionako precijenjene i upitno postojeće imovine, ukazuje na postojanje prezaduženosti kako je definirana u članku 7. SZ, a ne prijetće nesposobnosti za plaćanje, što pak ukazuje da postoji stečajni razlog i da je Naslovni sud morao obustaviti predstečajni postupak i otvoriti stečajni postupak kako bi se pravovremeno i odgovarajuće zaštitila prava svih vjerovnika. Uz postojanje stečajnog razloga člankom 17. stavkom 3. SZ-a propisano kako za davanje neistinitog i nepotpunog popisa imovine i obveza, Dužnik odgovara kao za davanje lažnog iskaza u postupku pred sudom.

Ovdje je bitno posebno napomenuti da je sukladno članku 11. SZ-a sud po službenoj dužnosti obvezan utvrđivati sve činjenice važne za predstečajni postupak i da radi toga može i mora izvoditi sve potrebne dokaze što Naslovni sud nije niti u jednom trenutku tijekom postupka, unatoč opetovanim ponavljanima Vjerovnika i upozorenjima na nezakonita postupanja, u bilo kojem pogledu pokušao utvrditi.

Dokaz: uvid u spis predstečajnog postupka koji se vodi pod poslovnim brojem St-3052/2024

4. Budući da je člankom 24. SZ-a propisano kako je povjerenik dužan u predstečajnom postupku, nadzirati poslovanje Dužnika, osobito financijsko poslovanje Dužnika (stvaranje obveza prema trećim osobama, izdavanje sredstava osiguranja plaćanja, te poslovanje u prodaji robe odnosno usluga, pazeći pritom da se ne oštećuje imovina dužnika) kao i podnijeti prijavu sudu ako Dužnik postupka protivno odredbama članka 67. SZ-a, prije održavanja ročišta za glasovanje o predloženom planu potrebno je zatražiti očitovanje povjerenika o provedenom nadzoru. Posebno je potrebno zatražiti od povjerenika da se očituje da li je od dana otvaranja predstečajnog postupka Dužnik obavljao samo plaćanja nužna za redovno poslovanje i ispunjavao samo obveze iz novih zaduženja nastalih u skladu s člankom 62.a SZ-a te na koji je način to povjerenik utvrdio.

U stavku 2. članka 67. SZ-a propisano je da Dužnik ne smije ispunjavati obveze nastale i dospjele prije otvaranja predstečajnoga postupka ako to nisu nužna plaćanja za redovno poslovanje. SZ je također precizirao što se smatra plaćanjima za redovno poslovanje pa tako navodi plaćanja iz radnoga odnosa u bruto iznosu za radnike i prijašnje dužnikove radnike čije su tražbine dospjele do dana otvaranja predstečajnoga postupka, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom i kolektivnim ugovorom, tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, odnosno plaće radnika uvećane za iznos doprinosa na osnovicu i druga materijalna prava radnika u skladu s ugovorima o radu i kolektivnim ugovorima dospjela nakon podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnoga postupka, plaćanja za troškove predstečajnoga postupka i druga plaćanja nužna za redovno poslovanje propisana posebnim zakonom. Posebnim zakonom, i to člankom 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12., 144/12., 81/13., 112/13., 71/15., 78/15. i 114/2022) propisano je postupanje poduzetnika u uvjetima nelikvidnosti. Tako je stavkom 1. ovog članka propisano da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije obavljati nikakva plaćanja osim onih koja su nužna za redovno poslovanje. Stavkom 2. istog članka propisano je da se smatra da su za redovno poslovanje nužna plaćanja za:

- prioritetne tražbine,
- plaće radnika od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe,

- operativne troškove poslovanja (električna energija, voda i dr.),
- nabavu robe i usluga potrebnih za redovno poslovanje,
- porez na dodanu vrijednost, trošarine, doprinose i druge poreze koji od strane dužnika moraju biti obračunati i plaćeni u skladu s propisima,
- troškove postupaka pred javnopravnim tijelima,
- troškove izrade dokumentacije potrebne za pokretanje i provedbu postupka predstečajne nagodbe.

Kako je precizno definirano što su plaćanja iz redovnog poslovanja kao i zabrana ispunjavanja obveza nastalih prije otvaranja predstečajnog postupka, povjerenik je morao u provođenju nadzora nad poslovanjem Dužnika bilokakvo postupanje Dužnika koje bi se moglo okarakterizirati kao postupanje protivno naprijed navedenim odredbama prijaviti i zatražiti od Naslovnog suda primjerenu reakciju.

Povjerenik je također trebao obavijestiti Naslovni sud i ostale vjerovnik je li Dužnik sklapao pravne poslove, s kojim vjerovnicima i na temelju čega je povjerenik zaključio da takvi pravni poslovi nisu protivni odredbama članka 67. SZ-a, odnosno da u konačnici ne uzrokuju nedozvoljena plaćanja vjerovnicima koji sudjeluju u predstečajnom postupku.

Povodom ovih zahtjeva, povjerenik se u spornom predstečajnom postupku očitovao podneskom od dana 17. srpnja 2025. godine u kojem je izrijekom, između ostalog, potvrdio kako je:

„Kao povjerenik predstečajnog postupka dužnika, upoznat sam da je isti s pojedinim vjerovnicima pregovarao oko reguliranju međusobnih odnosa koji su se ponajprije odnosili na završetak brodova koji su za njih u vrijeme otvaranja predstečajnog postupka dužnika bili u izgradnji“

„činjenica da je isti konstantno kasnio s uplatama doprinosa i poreza vezanih uz plaću radnika, a dio njih nije ni do danas uplatio, a što je jedna od situacija koju čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona izričito predviđa kao razlog za obustavu tog postupka i to u smislu da će sud u tom slučaju donijeti takvo rješenje, a ne samo da mu takva situacija daje tu mogućnost, a o kojoj činjenici sam već obavijestio naslovni sud svojim podneskom od dana 25. ožujka 2025. godine“

„iz Očevidnika o izvršenim osnovama FINA-e koji se prilaže uz ovaj podnesak, vidljivo je kako je njegov račun dana 20. lipnja 2025. godine blokiran na temelju Rješenja o privremenom osiguranju naplate – čl. 36. st. 4. ZORT-a, UP/I-116-01/25-04/1357.

Radi se o Rješenju o privremenom osiguranju naplate utvrđene obveze pljenidbom i zabranom raspolaganja novčanim sredstvima koje poslodavac ima na bilo kojem računu kod banke, kojeg je dana 17. lipnja 2025. godine donio Državni inspektorat, iz kojeg u toč. 1. izreke proizlazi da se utvrđuje obveza poslodavca A-MORE YACHTS društvo s ograničenom odgovornošću za usluge, 10000 ZAGREB, ULICA VOJINA BAKIĆA 10, OIB: 44800651850, dostaviti Financijskoj agenciji zahtjev za prisilnu naplatu uz obračun neisplaćene plaće odnosno naknade plaće za mjesec 4/2025. godine“

„Iz naprijed navedenog, vidljivo je kako je dužnik u vrijeme donošenja predmetnog Rješenja, već više od 30 dana kasnio s isplatom plaće za mjesec travanj 2025. godine koja prema čl. 42. st. 4. Zakonu o radu dospijeva najkasnije 15. dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec, odnosno u konkretnom slučaju ista je dospjela najkasnije dana 15. svibnja 2025. godine. Osim toga, zaplijenjen je samo iznos minimalnih plaća radnika, a ne iznos njihovih stvarnih plaća koje su veće od toga, što se može vidjeti iz dostavljenog JOPPD obrasca za taj mjesec, a isto tako iz raspoloživih podataka ne

vidim da je dužnik postupio po predmetnom Rješenju te dostavio Financijskoj agenciji zahtjev za prisilnu naplatu uz obračun stvarne neisplaćene plaće odnosno naknade plaće za njegove radnike za mjesec 4/2025. godine."

Unatoč ovakvim eksplicitnim navodima povjerenika o utvrđenim nepravilnostima i postojanju razloga za obustavu predstečajnog postupka, Naslovni sud u niti jednom trenutku nije ove navode uzeo u razmatranje, a niti je u skladu s člankom 11. SZ-a pokušao utvrditi istinitost ovih navoda.

Vjerovnik također ima razloga vjerovati kako je Dužnik od dana otvaranja predstečajnog postupka postupao protivno članku 29. stavku 3. SZ-a odnosno kako je otuđivao i opterećivao svoju imovinu bez prethodnog odobrenja povjerenika, što nema samo za posljedicu da takvi pravni poslovi nemaju pravni učinak prema vjerovnicima, već sukladno članku 64. SZ-a ujedno predstavlja razlog za obustavu predstečajnog postupka. Prema dostupnim informacijama, Dužnik je od dana otvaranja predstečajnog postupka, u više navrata u korist drugih entiteta pod svojom kontrolom ili kontrolom odgovornih osoba u dužniku, raspolagao svojom imovinom ili je istu opterećivao. Samo neki od entiteta za koje vjerovnik ima razloga vjerovati da je u njihovu korist dužnik raspolagao svojom imovinom su Fast Cut d.o.o. OIB: 49318746171, Stim Consulting d.o.o. OIB: 59072878110 i Balen Santis j.d.o.o. OIB: 39648187526, M-Mare Sailing d.o.o. OIB: 74958097799. Posebno je zabrinjavajuće što se radi o imovini poput intelektualnog vlasništva i kalupa za proizvodnju trupova brodova što su esencijalni dijelovi imovine za nastavak urednog poslovanja dužnika te ukoliko isti više nisu vlasništvo Dužnika, plan restrukturiranja nije moguće ispuniti. Unatoč tome što je Vjerovnik na vrijeme obavijestio Naslovni sud i povjerenika o osnovanim sumnjama u otuđenja imovine te raspolaganje pravima koje nije u skladu s odredbama SZ, niti povjerenik niti Naslovni sud nisu poduzeli niti jednu radnju kojom bi utvrdili postojanje ovih radnji niti otklonili sumnju u postojanje razloga za obustavu predstečajnog postupka.

5. Vjerovnik nadalje navodi kako je Trgovački sud u Splitu u rješenju od dana 1. kolovoza 2022. godine donesenim pod poslovnim brojem St-273/2022, a koje rješenje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 28. rujna 2022. godine poslovni broj PŽ-3648/2022, zaključio da su plaćanja za koja se ne može utvrditi da su dio redovnog poslovanja razlog za obustavu predstečajnog postupka. Tako Trgovački sud u Splitu u obrazloženju rješenja zaključuje:

„14.3. Vršenje nadzora poslovanja i kontrole plaćanja, izrazito je bitno u predstečajnom postupku, prvenstveno zbog zakonitosti samog postupka, ali i zbog toga da bi se moglo jasno zaključiti postupali li tijekom predstečajnog postupka dužnik savjesno i u dobroj vjeri ili ne. Ovo je bitno i za vjerovnike, koji prilikom glasovanja o planu restrukturiranja, moraju na raspolaganju imati sve elemente, koji su upravo zbog toga i propisani zakonom.

14.4. Posljedica postupanja protivno citiranim izričitim zakonskim odredbama članka 67. SZ-a i članka 17. ZFPPN-a je upravo obustava predstečajnog postupka, ali i eventualna prekršajna odgovornost dužnika i odgovornih osoba, sukladno članku 88. ZFPPN-a.

14.5. Nadalje, nije sporno da je za određena plaćanja prilično jednostavno utvrditi jesu li nužna za redovno poslovanje (prioritetne tražbine, plaće radnika, operativne troškove poslovanja - električna energija, voda i dr.), dok je za određena plaćanja to ipak kompliciranije, a osobito ona plaćanja koja se odnose na nabavu robe i usluga potrebnih za redovno poslovanje.

14.6. U slučaju da se pojavi sumnja da postoje takva nedopuštena plaćanja, upravo je na dužniku teret dokaza da se radi o plaćanjima koja su nužna za redovno poslovanje. Ovakav stav zauzeo je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj PŽ-1410/2019-2 od 14. ožujka 2019.

15. Nadalje, člankom 64. stavkom 1. točkom 2. izričito je određeno da će sud obustaviti predstečajni postupak ako dužnik postupi protivno odredbama članka 67. SZ-a, odnosno protivno načinu na koji je uređeno poslovanje dužnika od otvaranja predstečajnog postupka. Dakle, sud nema diskrecijsko pravo odlučivati treba li obustaviti predmetni postupak ako postoje nedopuštena plaćanja, nego mora donijeti rješenje o obustavi postupka (nije propisano „sud može“, nego „sud će“).

15.1. No sud ima sve ovlasti iz odredaba SZ-a, kao i odredaba Zakona o parničnom postupku Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19), koje odredbe se na temelju članka 10. SZ-a na odgovarajući način primjenjuju u predstečajnom postupku, kako bi donio odluku o tome jesu li određena plaćanja nužna za redovno poslovanje.

15.2. Cijeneći sve izneseno tijekom ovog postupka, kako od strane povjerenika, tako i od strane dužnika, te cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, ovaj sud zaključuje da je pravilno povjerenik utvrdio da dužnik postupi protivno odredbama članka 67. SZ-a, odnosno da obavlja plaćanja koja nisu nužna za redovno poslovanje, dok s druge strane dužnik, unatoč opsežnim podnescima i predanoj dokumentaciji, nije dokazao da su ta plaćanja u navedenim iznosima doista nužna za njegovo redovno poslovanje.“

Dakle prema recentnoj praksi trgovačkih sudova izrazito je bitno

- i. da povjerenik aktivno vrši nadzor poslovanja Dužnika,
- ii. posljedica postupanja protivno članku 67. SZ-a je obustava predstečaja,
- iii. ako postoji sumnja u nedopuštena plaćanja na Dužniku je teret dokaza da se radi o nužnim plaćanjima za redovno poslovanje te
- iv. Naslovni sud, u slučaju da se utvrde nedopuštena plaćanja, mora obustaviti predstečajni postupak.

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Splitu od dana 1. kolovoza 2022. godine poslovni broj St-273/2022 (Prilog 3.)

rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 28. rujna 2022. godine poslovni broj PŽ-3648/2022 (Prilog 4.)

6. Nakon dostavljenog plana restrukturiranja od dana 30. lipnja 2025. godine kojeg je Dužnik izmijenio dana 14. srpnja 2025. godine na prvom zakazanom ročištu za glasovanje dana 22. srpnja 2025. godine Dužnik je zatražio odgodu pozivajući se na članak 60. stavka 2. SZ. Prema navedenom stavku Dužnik može zatražiti od suda odgodu ročišta na rok od 15 dana radi izmjene plana u kojem slučaju je Dužnik obavezan dostaviti izmijenjeni plan u roku od osam dana od odgođenog ročišta. Naslovni sud je usvojio ovaj zahtjev, odgodio ročište i zakazao novo za dan 21. kolovoza 2025. godine.

Isto kao i na prvom ročištu za glasovanje, na onom zakazanom za dan 21. kolovoza 2025. godine Dužnik nije imao potreban broj glasova što sam izrijekom potvrđuje na zapisnik. Umjesto da prema odredbama SZ Naslovni sud obustavi predstečajni postupak, po prijedlogu Dužnika nezakonito ponovno odgađa ročište, sada pozivajući se na članak 60. stavak 1. SZ-a. Članak 60. stavak 1. SZ-a izrijekom predviđa da se ročište za glasovanje može odgoditi samo jednom te unatoč tome i jasnim prigovorima Vjerovnika, Naslovni sud ponovo, po drugi put odgađa ročište za glasovanje, postupajući na taj način u suprotnosti s kogentnim i jasnim odredbama SZ-a. Da nije sporno kako je Naslovni sud trebao postupiti u ovom slučaju dokazuje brojna recentna praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje u tekstu: „VTS“). Tako je VTS dana 17. siječnja 2023. godine u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-5215/2022 potvrdio rješenje o uskrati potvrde predstečajnog sporazuma te obustavio predstečajni postupak i pritom utvrdio:

*„valja ukazati na odredbu čl. 60. st. 1. SZ-a kojom je propisano da dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje mogu zatražiti od suda odgodu ročišta na rok od osam dana, kao i da se ročište za glasovanje može odgoditi najviše jedanput. **S obzirom na to da je prvo zakazano ročište za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja, održano 11. listopada 2022. godine odgođeno u svrhu dostave izmijenjenog plana restrukturiranja, a kako to i navodi dužnik u žalbi, više niti nije bilo mogućnosti odgode predmetnog ročišta**“*

U citiranoj presudi, ako je ikada i bilo sumnje kako je potrebno tumačiti ove odredbe SZ-a, VTS izrijekom potvrđuje kako se ročište za glasovanje može odgoditi samo jedanput neovisno o tome leži li razlog za njegovu odgodu u dostavi izmijenjenog plana ili u odluci dužnika i većine vjerovnika nazočnih na ročištu. Dakle samom činjenicom da je prvo ročište za glasovanje od 22. srpnja 2025. godine odgođeno za 21. kolovoza 2025. godine, Dužnik, prisutni vjerovnici pa i Naslovni sud su bili prekludirani na ročištu za glasovanje od dana 21. kolovoza 2025. godine ponovo predložiti i odlučiti o ponovnoj odgodi ročišta za glasovanje. Kao što je iz zapisnika s ročišta za glasovanje od dana 21. kolovoza 2025. nesporno, na tom ročištu Dužnik nije imao dovoljan broj glasova vjerovnika za potvrdu plana restrukturiranja te bi, da nije bilo nezakonitog postupanja Naslovnog suda u vidu ponovne odgode, predstečajni postupak bio obustavljen. Da ovakav stav VTS nije izražen samo u ovoj presudi te da se radi o ustaljenoj pravnoj praksi govori i rješenje VTS doneseno dana 11. srpnja 2022. godine u kojoj je isto tako potvrđeno rješenje o odbijanju potvrde plana restrukturiranja i obustavljanju predstečajnog postupka pod poslovnim brojem PŽ-2968/2022. U ovom rješenju VTS je potvrdio prethodno izneseni stav navodeći kako:

*„Prema odredbi čl. 60. SZ-a dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje mogu zatražiti od suda odgodu ročišta na rok od osam dana, a to ročište se može odgoditi samo jedanput (st. 1.). Ako se na ročištu za glasovanje koji od vjerovnika očituje da nije suglasan s predloženim planom restrukturiranja, odnosno ako se smatra da je koji od vjerovnika glasovao protiv toga plana, dužnik može zatražiti od suda odgodu ročišta na rok od 15 dana radi izmjene plana restrukturiranja (st. 2.). U tom slučaju je dužnik dužan dostaviti izmijenjeni plan u roku od osam dana, jer u suprotnom sud obustavlja postupak. 9. Iz spisa je vidljivo kako je **dužnik tražio odgodu ročišta za glasovanje koje je trebalo biti održano 24. svibnja 2022., kao i da je sud odgodio ročišta za 9. lipnja 2022., dakle, da je dužnik već koristio mogućnost iz čl. 60. st. 2. SZ-a. Suprotno žalbenim navodima pravilno je stoga prvostupanjski sud odbio prijedlog dužnika i vjerovnika za odgodu ročišta za glasovanje od 9. lipnja 2022.**“*

Kada se uzmu u obzir neprimjerene i nezakonite ponude koje su vjerovnici dobivali tijekom trajanja postupka kao i činjenica da unatoč takvim ponudama, na prva dva ročišta za glasovanje Dužnik nije imao dovoljan broj glasova za usvajanje plana restrukturiranja, jasno je kako je povredom zakonskih odredbi i nezakonitom odgodom ročišta omogućena potvrda plana restrukturiranja na štetu vjerovnika. Kada se tome pridoda postojanje stečajnog razloga prezaduženosti, neistiniti i neprovjeren prikaz imovine, neizvedivost i sadržajnu manjkavost samog plana restrukturiranja, razvidno je kako je potvrdom plana postupljeno protivno načelima SZ-a i protivno svrsi provođenja predstečajnog postupka.

Uz pravnu činjenicu da do druge odgode nije niti trebalo doći, Vjerovnik ukazuje kako je i prva i druga odgoda učinjena protivno zakonskim odredbama koje propisuju rokove u kojima je potrebno održati odgođeno ročište za glasovanje. Naime, člankom 60. stavkom 2. SZ-a propisano je da dužnik može zatražiti od suda odgodu ročišta na rok do 15 dana radi izmjene plana restrukturiranja, dok je iz stanja spisa ovog predmeta vidljivo kako je Naslovni sud odgodio ročište za čak 30 dana. Isto

tako kada je nezakonito po drugi puta odgođeno ročište na prijedlog dužnika i većine prisutnih vjerovnika, pozivajući se na članka 60. stavak 1. SZ-a, kada bi se uopće moglo odgoditi, ročište je moglo biti odgođeno maksimalno na rok od 8 dana. Iz stanja spisa vidljivo je da je zadnje ročište za glasovanje održano 9. rujna 2025. godine, dakle 19 dana nakon odgođenog ročišta. U postupku koji bi prema zadanim načelima morao biti hitan, Naslovni sud si arbitrarno dopušta odgađati dva puta ročišta za glasovanje te svaki put na dvostruko više vremena nego što je to zakonom dopušteno. Na taj način, Naslovni sud nije samo postupao protivno zakonu i načelima predstečajnog postupka već je i omogućio Dužniku da izvršio dodatni pritisak na vjerovnike kako bi ih prisilio da prihvate plan restrukturiranja, a što je Dužnik opetovano i činio.

Dokaz: preslika rješenja od dana 17. siječnja 2023. godine u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-5215/2022 (Prilog 5.)
preslika rješenja od dana 11. srpnja 2022. godine u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-2968/2022 (Prilog 6.)

7. Posebno je zabrinjavajuće što je Naslovni sud dopustio da se postupak nastavi i nakon što su ga redovno i u više navrata zabrinuti vjerovnici upozoravali da se događa čitav niz nepravilnosti zbog kojih se postupak ne može nastaviti. Tako na svim ročištima za glasovanje i na ročištu radi ispitivanja tražbina je gospođa Martina Gajski zastupala nekolicinu vjerovnika dok u isto vrijeme drži poslovne udjele na koje otpada 100% temeljnog kapitala Dužnika, prokurist je u Dužniku i u ime Dužnika za cijelo vrijeme trajanja predstečajnog postupka, unatoč znanju da vjerovnici imaju opunomoćene odvjetnike, kontaktira direktno vjerovnike, nudeći im razne ugovore, isporuke, povoljnije uvjete nego drugim vjerovnicima, sve u zamjenu za glas u korist potvrde predstečajnog plana. Na ročištu za glasovanje dana 9. rujna 2025. godine gospođa Martina Gajski po punomoći zastupa čak 13 vjerovnika, iako je samo nekoliko dana ranije u ime Dužnika, slala razne ponude vjerovnicima koji su glasali protiv plana restrukturiranja i pokušavala ih uvjeriti da promjene svoj glas. Budući da se kod prihvaćanja plana restrukturiranja, zapravo radi o sklapanju pravnog posla, razvidno je da je gospođa Martina Gajski bila u sukobu interesa i da nije bez potrebnih suglasnosti mogla pristati na sklapanje takvog posla, a pravo na zastupanje obje strane u postupku joj je trebalo biti uskraćeno.
8. Naslovni sud je pristupio potvrdi plana restrukturiranja iako je u izmijenjenom planu restrukturiranja protivno zakonu i kao posljedica naprijed opisanog sukoba interesa unesena tražbina vjerovnika Martina Gajski i to u skupini „Ostali vjerovnici“ pod rednim brojem 24. u ukupnom iznosu od 26.480,03 EUR, unatoč tome što je tražbina vjerovnika Martina Gajski u cijelosti osporena. Vjerovnik Martina Gajski je podneskom od dana 30. lipnja 2025. godine obavijestila Naslovni sud kako je kao jamac podmirila određene iznose te kako po pravilima zakonske subrogacije mora biti uvrštena u plan restrukturiranja. Dužnik, vjerojatno ponukan činjenicom kako vjerovnik Martina Gajski drži poslovne udjele na koje otpada 100% temeljnog kapitala Dužnika uvrštava dio osporene tražbine vjerovnika Martine Gajski u plan restrukturiranja. Vjerovnik smatra kako je ovdje bitno napomenuti kako je člankom 146. stavkom 3. propisano kako se prijenos tražbine koja je prijavljena može dokazati samo javnom ili javno ovjerenom ispravom ili izjavom vjerovnika danom pred sudom. U ovom slučaju tražbina vjerovnika Martine Gajski uvrštena je na temelju njenog dopisa i preslike izvatka iz prometa. Dakle, niti temeljem javne niti temeljem javno ovjerenog isprave, a posebno ne na temelju izjave bivšeg vjerovnika dane pred sudom. Plan restrukturiranja koji uključuje osporenu tražbinu, odnosno navodno prenesenu tražbinu, a bez adekvatnog dokaza o prijenosu nije plan restrukturiranja koji može dobiti potvrdu Naslovnog suda. Naslovni sud bi po načelu otvorenog pravosuđenja trebao pozvati Dužnika da ispravi takav plan ili u skladu s člankom 61. SZ-a uskratiti potvrdu plana restrukturiranja.

9. Uz osporene tražbine koje su priznate i uvrštene bez zakonom propisane dokumentacije, plan restrukturiranja uključio je i tražbine vjerovnika koji su se u prijavama tražbina jasno izjasnili kako se ne odriču svojih razlučnih i izlučnih prava te se ne odriču prava na odvojeno namirenje. Dužnik pri izradi plana restrukturiranja i Naslovni sud kod potvrde plana, u potpunosti su ignorirali ove izjave i prava razlučnih i izlučnih vjerovnika te njihove tražbine unijeli u plan potpuno zanemarujući to njihovo svojstvo. Prema FINA-inim tablicama prijavljenih tražbina i uvidom u same prijave tražbina vidljivo je da je nekolicina vjerovnika prijavila postojanje razlučnih i izlučnih prava. Tako su primjerice postojanje razlučnih i izlučnih prava prijavili vjerovnik BKS BANK AG na jahti, vjerovnik Folko Ardnt na jahti, vjerovnik Impuls-leasing d.o.o. na vozilima, vjerovnik K.S.P. Solutions d.o.o. na jahti, vjerovnik Luxury yachting na jahti i dijelovima itd. Ujedno su većina svih vjerovnika s takvim pravima, kao uostalom i Vjerovnik, zadržali pravo na odvojeno namirenje i nisu pristali na odgodu odvojenog namirenja radi provedbe plana restrukturiranja. U odnosu na ove tražbine vrijedi istaknuti kako članak 27. SZ-a propisuje da plan restrukturiranja mora, između ostalog, sadržavati i analizu svih tražbina prema visini i vrsti (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, **izlučna prava, razlučna prava**, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i druge tražbine) te ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu o načinu, rokovima i uvjetima namirenja tražbina. Tako je odredbom članka 308. stavka 1. SZ-a propisano da se sudionici u stečajnom planu razvrstavaju pri utvrđivanju njihovih prava u skupine pa, između ostalih, treba kao zasebnu skupinu razlikovati i vjerovnike s pravom odvojenog namirenja ako stečajni plan zadire u njihova prava. Unatoč tome što je to izričito propisano citiranim zakonskim odredbama, u planu restrukturiranja Vjerovnik, ali ni niti jedan drugi vjerovnik s razlučnim ili izlučnim pravom uopće nije naveden, niti je navedeno njegovo razlučno/izlučno pravo, niti je kao razlučni/izlučni vjerovnik svrstan u skupinu vjerovnika s pravom odvojenog namirenja, već su svi pogrešno svrstani u skupinu vjerovnika „*Ostali vjerovnici*” ili „*Financijske institucije*”. Iako je na ovu nezakonitost Vjerovnik više puta upozorio tijekom prvostupanjskog postupka, Naslovni sud ju uopće nije utvrđivao, već je Rješenjem potvrdio nepotpuni i nezakoniti plan restrukturiranja.

Budući da se ovi vjerovnici nisu odrekli prava na odvojeno namirenje plan restrukturiranja u skladu s člankom 66. ne može utjecati na prava vjerovnika s pravom na odvojeno namirenje. Unatoč tome, Dužnik je većinu ovih vjerovnika svrstao u skupinu „*Ostali vjerovnici*” čime je, neovisno o tome što se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, utjecao na njihova prava umanjujući im tražbinu za 75% i određujući plan otplate neovisno o pravu na odvojeno namirenje. To je protivno ne samo citiranim zakonskim odredbama, već i odredbama članka 38. stavka 4. SZ-a. Tim je odredbama propisano da plan restrukturiranja ne smije zadirati u pravo razlučnih/izlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenoga namirenja, ako tim sporazumom nije izrijekom drukčije određeno. Ako je planom restrukturiranja drukčije određeno, za razlučne/izlučne vjerovnike posebno će se navesti u kojem se dijelu njihova prava smanjuju, na koje vrijeme se odgađa namirenje i koje druge odredbe plana restrukturiranja prema njima djeluju. Citiranim odredbama dopuštena je mogućnost da predstečajni sporazum zadire u prava ovih vjerovnika, ali samo u slučaju kada su u obavijesti o svom pravu dali izjavu da se odriču od prava na odvojeno namirenje ili su dali izjavu kojom pristaju na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo pravo na odvojeno namirenje. Međutim, u konkretnom slučaju vjerovnici s pravom na odvojeno namirenje u obavijesti o svom pravu koja je sastavni dio prijave, naveli su kako se ne odriču prava na odvojeno namirenje, niti pristaju na odgodu namirenja iz predmeta na koje se odnosi razlučno/izlučno pravo. Stoga se u konkretnom slučaju niti ne primjenjuje iznimka iz članka 38. stavka 4. SZ-a prema kojoj plan restrukturiranja djeluje i na razlučne/izlučne vjerovnike, već pravilo iz članka 38. stavka 4. SZ-a da predstečajni sporazum ne smije zadirati u pravo razlučnih/izlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenoga namirenja. Naslovni sud

je bio dužan voditi računa o tome da odredbe SZ-a kojima je u postupku donošenja plana restrukturiranja dužniku omogućena izmjena plana restrukturiranja (članak 52. stavak 1. i članak 60. stavak 2. SZ-a) ne daju mogućnost zlorabe tih ovlaštenja na štetu vjerovnika na način da se plan restrukturiranja odnosi na razlučne/izlučne vjerovnike u drugačijem sadržaju od onoga na što su pristali davanjem izjave o odricanju od svojih postojećih prava na odvojeno namirenje. Naslovni sud je također bio dužan spriječiti svaku zlorabu prava, pa tako i onemogućiti da se Dužnik koristi formalno dopuštenim procesnim aktivnostima, kao što je i mogućnost podnošenja izmijenjenog plana restrukturiranja nakon donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, na štetu vjerovnika.

Konačno, počinjena je i bitna povreda odredaba postupka kada Naslovni sud u pobijanom Rješenju nije naveo na koji se način predstečajni sporazum odnosi na vjerovnike s pravom na odvojeno namirenje.

Da je tome tako i u ovome dijelu VTS je potvrdio u rješenju donesenom dana 6. ožujka 2019. godine pod poslovnim brojem PŽ-1506/2019 kojim uvažio žalbu razlučnog vjerovnika i zbog navedenih razloga ukinuo rješenje o potvrdi predstečajnog plana te vratio predmet na ponovni postupak.

Dokaz: preslika rješenja donesenog dana 6. ožujka 2019. godine pod poslovnim brojem PŽ-1506/2019 (Prilog 7.)

- 10.** Sporni izmijenjeni plan restrukturiranja predviđa otpis tražbina u iznosu od 75%, dok će se preostalih 25% tražbina podmiriti na 82 jednake mjesečne rate nakon isteka počeka od 12 mjeseci bez kamata za skupinu „ostali vjerovnici“ dok za skupinu „financijske institucije“ predviđa otplatu tražbine u cijelosti na 36 jednakih mjesečnih rata, bez počeka, uz obračun godišnje kamatne stope 12-mjesečni EURIBOR -0,505% + 5,00% kamatna stopa.

Vjerovnik g. Steinmann je svrstan u skupinu „ostali vjerovnici“ te mu je stoga planom predviđen otpis u iznosu od 429.728,86 EUR što za konačnu otplatu u 82 rate bez kamata ostavlja iznos od 143.242,95 EUR.

Dana 17. kolovoza 2025 godine Vjerovnik je primio e-mail od gospođe Martine Gajski koja je imateljica poslovnih udjela u Dužniku na koje otpada 100% temeljnog kapitala Dužnika i njegov prokurist. U mailu gospođe Gajski, vjerovniku se u bitnome nudi **da mu se u zamjenu za glas za plan restrukturiranja prizna cijela tražbina**, iako je u planu restrukturiranja predložen otpis od 75% njegove tražbine. Navedeno proizlazi iz sadržaja maila Dužnika odnosno gospođe Gajski koja predlaže da se od ukupne cijene broda koja iznosi 1.155.997,12 EUR oduzme puni iznos koji je dosad platio vjerovnik, odnosno puni iznos prijavljene glavnice tražbine (528.004,56 EUR) bez otpisa, uvećan čak i za osporeni dio prijavljene tražbine (100.002,00 EUR). Ne samo da je ovom vjerovniku ponuđeno da mu se u obzir uzme cijela tražbina bez otpisa već je ponuđena i dodatna kompenzacija u zamjenu za glas, a to je snošenje od strane Dužnika svih troškova rada na završetku broda. Time zapravo nudi vjerovniku u zamjenu za glas za plan restrukturiranja bolji tretman nego ostalim vjerovnicima i nastoji manipulirati ovim predstečajnim postupkom na štetu svih ostalih vjerovnika.

Uz naprijed navedeno, gospođa Gajski u spomenutoj e-mail poruci naglašava i kako se ova ponuda temelji na postojanju zainteresiranih investitora koji su se već obvezali doprinijeti budućem poslovanju dužnika ukoliko isti uspije u predstečajnom postupku ishoditi potvrdu plana

restrukturiranja. U isto vrijeme u predloženom planu restrukturiranja nema govora o tome da ispunjenje plana ovisi o tome hoće li dužnik uspjeti dovesti nove investitore.

Dokaz: ovjereni prijevod e-mail korespondencije između g. Steinmanna i gospođe Gajski (Prilog 8.)

Vjerovnik želi posebno naglasiti kako je osnova njegovog potraživanja plaćen dio cijene dužniku za izgradnju i kupoprodaju broda. Vjerovnici čije se tražbine temelje na istoj osnovi, mogli su postati vjerovnici za iznos plaćenog dijela cijene, a neisporučeni brodovi u gradnji su mogli biti navedeni kao dio imovine dužnika, jedino ukoliko su ugovori o izgradnji i isporuci brodova smatrani raskinutima. Budući da Dužnik putem gospođe Gajski sada vjerovniku obećaje isporuku upravo broda koji je vjerovnik naručio, uračunavajući mu pritom cjelokupni iznos koji je dosad uplatio bez otpisa, time zapravo održava na snazi ugovor o izgradnji i kupoprodaji, što znači da brod u izgradnji koji je Dužnik naveo u popisu imovine nije zapravo dužnikov te su vjerovnike doveli u zabludu pogrešno navodeći imovinu kojom raspolažu.

Člankom 61. SZ propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja između ostalog ako:

- i. ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud
- ii. **ako je prihvata plana restrukturiranja postignut na nedopušteni način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika**
- iii. ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan restrukturiranja mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja.

Iz dostavljene e-mail komunikacije jasno je da su ispunjenja sva tri gore navedena razloga zbog kojih Naslovni sud mora po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu predstečajnog plana. Ponajprije Dužnik je bitno povrijedio pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja navodeći imovinu kao svoju koju je potom obećavao pojedinim vjerovnicima u zamjenu za glas. Time je doveo u zabludu ostale vjerovnike, koji su glas za plan restrukturiranja dali vjerujući da Dužnik ima imovinu koja je zapravo već obećana drugim vjerovnicima.

Nadalje, do prihvata plana očito je došlo na nedopušteni način, stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika. Iako se iz dostavljene korespondencije to vidi na primjeru Vjerovnika g. Steinmanna, za pretpostaviti je da se Dužnik istom strategijom koristio i kod pojedinih drugih vjerovnika radi prikupljanja pozitivnih glasova. To proizlazi i iz činjenice da je gospođa Gajski u predmetnom mailu navela kako uskoro isporučuju brod gospodina Folkua kroz nekoliko dana, koji je također vjerovnik s priznatom tražbinom u ovom postupku.

Konačno, iz izjava gospođe Gajski jasno proizlazi kako sudbina Dužnika ovisi o novim investitorima s kojim se pregovara, a koji nisu navedeni u planu restrukturiranja pa je jasno kako za plan restrukturiranja o kojem će se glasati ne postoje razumni izgledi da bi mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja Dužnika. Ovo također nije prvi puta da je Vjerovniku Dužnik pristupio s ponudom koja ga stavlja u bolji položaj u odnosu na druge vjerovnike pa je lako zaključiti da Dužnik tijekom cijelog predstečajnog postupka na nedopušteni način pokušava osigurati prihvata plana restrukturiranja i to stavljanjem pojedinih vjerovnika u bolji položaj,

a zauzvrat tražeći glas za plan restrukturiranja koji se bazira na lažnim informacijama bez stvarnog izgleda za uspjeh u sprječavanju nastanka nesposobnosti za plaćanje.

- 11.** Slijedom svega navedenog i činjenice da je dužnik postupao protivno odredbama SZ-a koje postupanje za posljedicu ima uskratu potvrde plana restrukturiranja, vjerovnik predlaže da nadležni sud izmijeni Rješenje na način da uskrati potvrdu plana restrukturiranja i obustavi predstečajni postupak, a podredno da ukine Rješenje i vrati Naslovnom sudu predmet na ponovni postupak.

Michael Steinmann

kojeg zastupa:

Prilozi:

1. *rješenje od dana 9. rujna 2025. godine*
2. *e-mail korespondencija s povjerenikom Kapustićem*
3. *rješenje Trgovačkog suda u Splitu od dana 1. kolovoza 2022. godine poslovni broj St-273/2022*
4. *rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 28. rujna 2022. godine poslovni broj PŽ-3648/2022*
5. *preslika rješenja od dana 17. siječnja 2023. godine u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-5215/2022*
6. *preslika rješenja od dana 11. srpnja 2022. godine u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-2968/2022*
7. *preslika rješenja donesenog dana 6. ožujka 2019. godine pod poslovnim brojem PŽ-1506/2019*
8. *ovjereni prijevod e-mail korespondencije između g. Steinmanna i gospođe Gajski*